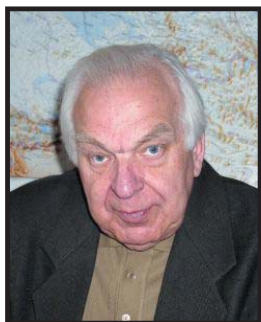

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ І. Ю. ЛЕВИЦЬКОГО

24 листопада 2013 р. пішов з життя видатний український вчений і педагог, картограф, доктор географічних наук, професор, дійсний член Української екологічної академії, академік Академії педагогічних і соціальних наук (Росія) та Російської академії природничих наук, заслужений діяч науки і техніки України, заслужений

професор Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна Іван Юрійович Левицький.

Народився І. Ю. Левицький 7 липня 1932 р. на Поліссі, в селі Селець Народицького району Житомирської області. Закінчивши школу, Іван Юрійович у 1950 р., вступив до Харківського сільськогосподарського інституту імені В. В. Докучаєва на факультет інженерів землевпорядкування. На п'ятому курсі його запросили викладати аерофотогеодезію до Житомирського технікуму землевпорядкування. У 1957 р. на запрошення декана факультету інженерів землевпорядкування професора Я. І. Петренка Іван Юрійович повернувся з Житомирщини і вступив до аспірантури Харківського сільськогосподарського інституту, в якому упродовж 22-х років пройшов шлях від асистента до професора, завідувача кафедри геодезії та картографії. В сорок один рік він став наймолодшим в

СРСР доктором географічних наук зі спеціальності "Картографія", а в 1976 р. – професором.

З 1979-го і до останнього дня життя І. Ю. Левицький працював у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна спочатку професором кафедри фізичної географії та картографії, а потім 28 років її завідувачем, залишивши після себе численних учнів, які сьогодні становлять кістяк професорсько-викладацького складу кафедри.

З глибоким сумом і безмежною вдячністю своєму вчителю, наставнику і другу

*Колектив кафедри фізичної
географії та картографії
ХНУ ім. В. Н. Каразіна*

Від редколегії "Вісника"

Суспільство, географічна наука і педагогіка країни втратили чудову, чуйну, турботливу людину – патріота і громадянина з великої літери, мудрого наставника молоді, плодovitого вченого, громадського діяча. Іван Юрійович упродовж 1994-2005 рр. був членом редакційної колегії нашого часопису і зробив багато для його становлення.

Висловлюємо щире співчуття рідним і близьким покійного. Сумуємо разом з Вами.

* * *

ДО 110-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Г. Є. ЛЕВАДНОГО

24 лютого цього року виповнюється 110 років від дня народження колишнього начальника Українського аерогеодезичного підприємства (УкрАГП), талановитого організатора і керівника, непересічної людини слова і діла Григорія Єгоровича Левадного.

Донедавна в будинку по вул. Червоноармійській, 69 перед сходами на 2-й поверх можна було побачити три меморіальні дошки покійним керівникам колишнього Українського аерогеодезичного підприємства (у 1962-1989 рр. – Підприємство № 13) Григорію Єгоровичу Левадному (24.02.1904-29.12.1977 р.), Олександрі Миколайовичі Колеснику (02.07.1932-18.07.2001 рр.) і Володимирі Григоровичі Гулківчю (13.10.1944-13.04.1995 рр.).

У публікаціях професійних журналів, присвячених урочистостям з нагоди відкриття цих дошок у 2003 р. була така фраза: "Головними рисами цих людей були високий професіоналізм, любов до професії, талант організатора, відданість справі, велика працездатність, уміння працювати та керувати людьми". Таких якостей сьогодні бракує багатьом керівникам, особливо тим, яких призначають "згори".

У цій публікації я хочу поділитись спогадами про Г. Є. Левадного, з яким пощастило працювати 15 років, із них п'ять років в управлінні підприємства на посаді начальника виробничо-планового відділу. Я мав можливість вивчити основні риси його характеру, методи керівництва колективом, уміння вислухати працівника, розібратись у ситуації та справедливо її вирішити, а за необхідності надати і необхідну допомогу. Старші працівники підприємства його поважали, молодші боялися. При ньому виконавська дисципліна у відділах і цехах підприємства та в польових підрозділах була на високому рівні.